

చైతన్యాన్ని చంపెయ్యడం నేరం, సహజ సౌందర్యాన్ని హత్యచెయ్యడం ! దాన్నే కళగా, క్రమ శిక్షణగాభావించడం మరెంత దారుణమో !

స్కడకలో హాయిలు.

మేని రంగులో నునుపు.

గళంలో మాధుర్యం.

తలుపులన్నీ బిగించబడిన, గాలి చొరని గదిలో ఒంటరిగ వుంటే, గోడకున్న పగులునుండి సన్నగ గాలితెర వచ్చి పలుక రించిన అనుభూతి-దాన్ని చూసినప్పుడు.

చాల చిన్నది, ఆ పక్షి.

నీలి రంగు రెక్కలు, తోక నలుపు, సన్నటి ముక్కు, తలమీద ఆకుపచ్చ రంగు, మెడమీద కాలర్ లా నలుపు, ఎర్రటి కాళ్ళు, ఎక్కడిదో వచ్చి దొడ్లో జామచెట్టు మీద వాలింది. ముద్దుగ ఎగురుతుంటే- దాన్ని మచ్చిక చేసుకోవా లనిపించింది కమలకు. చాల ప్రయత్నం చేసింది.

తొలుత గింజలు వేసినా దగ్గరకు చేర లేదు. భయంగా బెరుకుగా ఎగిరిపోయేది. గింజలికి ఆశ వున్నా వాటిమీద వాలేదికాదు భయంతో. క్రమంగా భయంతీరి, తనకేం ప్రమాదం కల్గదనే నమ్మిక కల్గి గింజల మీద వాలింది. క్రమంగా దాన్ని బెడ్ రూమ్ కిటికీ దగ్గరకు అలవాటు చేసింది.

సాయంత్రం ఎటో ఎగిరిపోయేది. మరునాడు పదింటికి మరలా కిటికీలో వాలేది. దాన్ని చూస్తు గడిపేది కమల. మధ్యాహ్నం అందంగ, ఆనందంగ, స్వేచ్ఛగ ఎగిరే ఆ పిట్టను చూసినపుడు తనకు జారిపోయిన మధుర క్షణాలు హాయిగా, ఏ బంధమూ లేకుండా, సరదాగా, సంబరంగ, కొండమీద కొవెలలో, చెరువు గట్టుమీది మ్రొచెట్లనీడలో, కాలవలో బల్లకట్టుమీద, సావిడిలో లేదూడలమధ్య, తర్వాత స్కూల్లో, పిల్లలతో పాటలు పాఠాలు కలిపి-స్కూలుమానేసినతర్వాత- మేడమీద ప్రకృతి ప్రోదిచేసిన అంగం మధ్య, చుట్టు పైరు పరచిన ఆకుపచ్చని తీవచీ- దూరంగ నల్లగ తోటలు, వాటి వెనుక ఈల వేసుకుంటూ పొయ్యే పొగ బండి; దాని తాలూకు దీపాల తోరణం, చెట్లమధ్య దాగుడుమూతలాడుతూ పరు గిడుతూ; ప్రక్క-గ ఇళ్ళ కప్పులనుండి పొగ; గుడి గోపురంమీది నియాన్ లైటు. తను-వీణ వాయింతుకుంటూ తనకయ త్వంతో సర్వంమరచి అమ్మ వచ్చి మంద లించేదాకా-

ఇప్పుడా వీణ- అటకమీద, బూజుపట్టి తీగలు తెగి-

“ఎమిటి కలలు కంటున్నావ్?”

“అబ్బే, ఎంటేదు.”

కృష్ణమూర్తి తన గదిలోకి వెళ్ళాడు.

వంటింటిలోకి వెళ్ళి స్నానం వెలిగించి, టీకి నీళ్ళు పెట్టింది కమల.

వెళ్ళయినతర్వాత ఊరు మారింది. పట్టువాసం యిప్పుడు. కృష్ణ మూర్తి బ్యాంక్ ఆఫీసరు. తను మారింది. తనం తకుముందు అనుభవించిన అందమంతా, స్వేచ్ఛఅంతా కుదించుకపోయి ఇరుకు గోడలమధ్య బందించబడింది.

టీ తీసుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

Ramesh

“రాంబాబు, వాళ్ళావిడ కన్నించారు బిజాల్లో. నువ్వసలు వాళ్ళ యింటివైపు వెళ్ళడంలేదట. నిన్ను రమ్మన్నా రొక సారి-”

“మీరు లేకుండా ఒక్క-దాన్నే ఏం వెళ్తాను” - కమల సమాధానం చెప్పింది. ఆ సమాధానానికి కృష్ణమూర్తి సంతోషించాడు.

పిల్లలు స్కూలుకు, కృష్ణ మూర్తి బ్యాంక్ కు వెళ్ళిన తర్వాత కమలకు ఏమీ తోచదు. ఎక్కడికైతే నా వెళ్ళాలంటుంది? కృష్ణమూర్తి కది గిట్టదు. అతనితోనే వెళ్ళాలి బజారుకైతే నా, స్నేహితుల ఇంటి కైతే నా, పనిమాకైతే నా.

రాంబాబు కృష్ణమూర్తి మిత్రుడు- చాల సరదామనిషి.

కాపురంపెట్టిన కొత్తలో కృష్ణమూర్తి కోసం ఒకసారి వచ్చాడతను.

కృష్ణమూర్తి ఇంకా బ్యాంక్ నుంచి రాలేదు-

కమల బిడియపడింది. మర్యాద కోసం కూర్చోమని ఆహ్వానించి కాఫీ ఇచ్చింది. అతనేవేవో చాలా విషయాలు మాట్లాడాడు. జోకులు వేశాడు. నవ్వించాడు జంకు లేకుండా చేశాడు. కమల చాలప్రీగా. హాయిగా నవ్వగలిగింది అతని మాటలకు. కృష్ణమూర్తి వచ్చిన తర్వాత కొద్ది సేపు మాట్లాడి వెళ్ళిపోయాడు రాంబాబు. తర్వాత-

“ఎమిటతనితో ఆ పకవకలు.”

“చాలా సరదాగా మాట్లాడతాడు.”

“నేను లేనప్పుడు నువ్వలా ప్రవర్తించ కూడదు.”

“నేనేం తప్పు చేశాను. మీ రే గద అతన్ని పరిచయం చేసింది. నేనాయనతో మాట్లాడిన దాకా వదిలలేదా రోజు, పైగా సిగ్గు వడటం సభ్యత కాదన్నారు.”

“ఆ సభ్యత నేనున్నప్పుడు మాత్రమే. నేను లేనప్పుడు ఎవర్ని రానివ్వకూడదు.”

“అతను చాల ఆప్యమిత్రుడన్నారు.”

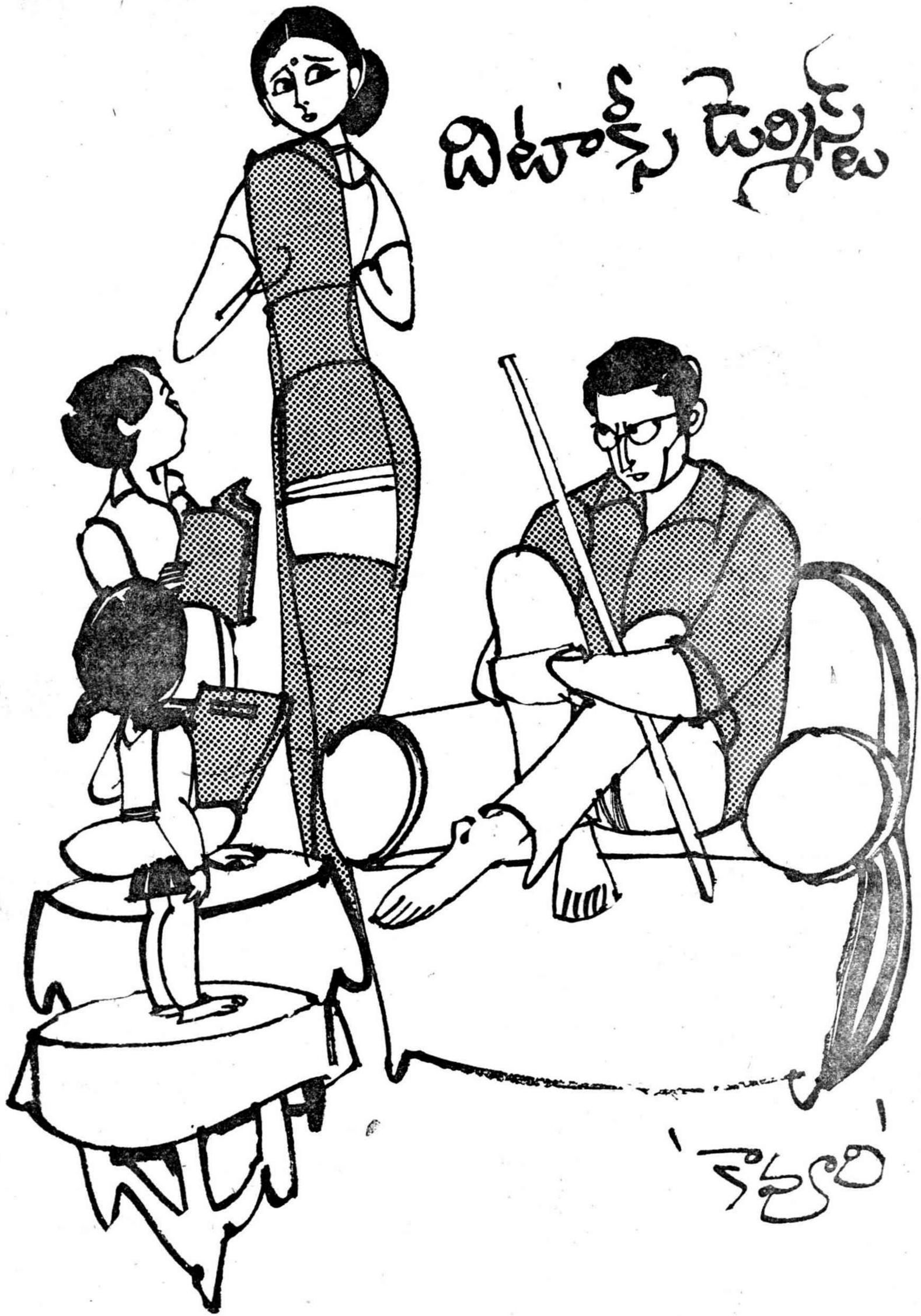
“అతను స్నేహితుడు అంటే.... ఆప్తుడేం కాదు.”

“మీ మనసు చాల సంకుచితం.”

“నోర్మయ్ !”

కమలకింకా అప్పటికి కృష్ణమూర్తి పూర్తిగా అర్థంకాలేదు. కమలకింకా అప్పటికి మాటలు, చేతలు, మనసు- హద్దుల్లో విగించడం అలవాటుకాలేదు.

దిటాక్స్ కుళ్ళాట

'కాక్రాల'

మాట మాట పెరిగింది.
 కమల చెంప వగిలింది.
 పుట్టింట్లో ఒక మాట వడని, ఒక దెబ్బ
 తినని కమల నివ్వెర పోయింది.
 దుఃఖంతో పుట్టింటికి చేరింది.
 చాల రోజులు కృష్ణమూర్తి కబురు
 చేయలేదు.
 ఇష్టంలేకున్నా, బలవంతంచేసి, తండ్రి
 మరల తీసుకొచ్చి విడిచిపెట్టాడు.
 "అమ్మా, శ్రీకి భర్తే దైవం. మెట్టి

నిర్లే స్వర్గం. పుట్టినిల్లు నీకిక ఏమీకాదు.
 బాధనా, భారమైనా పతితోపే జీవనం"
 అని నీతులు చెప్పాడు.
 వెళ్ళడానికున్న ఒకేమార్గం మూయ
 బడింది.
 "ఏం వచ్చావ్.. ఎవరు రమ్మన్నారు?"
 హేళన చేశాడు కృష్ణమూర్తి.
 కమల మాటాడలేదు.
 "నేను చెప్పిన మాట వినాలి. అలా
 గైతేనే వుండు. నీ ఇష్టం. ఇప్పుడే ఆలో

చించుకో. నేను దుర్మార్గుణ్ణి కాదు. నిన్ను
 హింస పెట్టను. అయితే నాకంతా పద్ధతి
 ప్రకారం, క్రమశిక్షణగా జరగాలి.
 అప్పుడు నా అంత మంచి మనిషి మరొక
 డుండడు."
 కమల తల వంచుకుంది.
 గతం మేస్తున్న కమల పిల్లలు రావ
 డంతో ప్రస్తుత స్పృహలోకి వచ్చింది.
 నవ్వుతూ కేరింతలు కొడుతూ వాసంతి,
 వాసు లొనికొచ్చి పుస్తకాల సంచులు

మూలకు విసిరేశారు. ఇంట్లో కృష్ణ మూర్తిని చూసేసరికి నవ్వులాగిపోయా...
 "గుడ్ ఈ వెనింగ్ డాడీ" గ్రీట్ చేశారీదరు.
 "గుడ్ ఈ వెనింగ్ : ఏమిటా పని?"
 పీరియస్ గా అడిగాడు కృష్ణమూర్తి.
 "సారీ డాడీ!" పుస్తకాలసంచులు మూల మండి తీసుకొచ్చి సరిగా సర్ది దైనింగ్ రూమ్ లోకి వెళ్ళారీదరు.

* * *

తలమీద మచ్చ ఆకువచ్చగ- సన్నటి ఎర్రటిముక్కు, మిలమిల మెరిసే దేహం హాయిగ, ఆనందంగ, ఎగురుతు గెంతుతు చిన్నగ వలుకుతు, గింజలు కొరుకుతు.
 దేహంలో లాలిత్యం—
 ఎగరడంలో సౌలభ్యం—
 మనుగడలో మాధుర్యం—
 ఎలా ఆడుకునేది- ఏ బంధాలు లేకుండా ఎంత స్వేచ్ఛగ ఎగిరేదా పిట్ట.

* * *

కమలకు మధ్యాహ్నం లెంత త్వరగ గడిచిపోయేవి. దాన్ని మచ్చిక చేసుకోవడం కోసం ఎంత కష్టపడింది. దానిలో భయాన్ని పోగొట్టి, అనుమానాల్ని తొలగించి, చేరువ చేసుకోవడం కోసం ఎంత ప్రయత్నించింది.

ప్రతి రోజు రెక్కలు కొట్టుకుంటు. ముక్కుతో కొరుకుతు, పైనవాలి, ముద్దు వలుకులతో సరామర్పిసుంటే ఎంత ఆనందంగ గడిచి పోయే వి ఊణాలు- ఇప్పుడు—

కాలం మళ్ళీ స్తంభించింది. ఇప్పుడిది రావడంలేదు. కమలే వెళ్ళగొట్టింది. అలవాటు చేసుకోవడానికి ఎంత కష్టపడిందో, వెళ్ళగొట్టడానికి అంతకన్న ఎక్కువే కష్టపడింది.

ఒక ఆదివారం- కృష్ణమూర్తి కంట్లో వడిందది.
 "బాగుంది."

"ఏమిటి?"
 "పిట్ట చాలబాగుంది. ఇంకాబాగా మచ్చిక చేయ్యి."

"ఎందుకు?—"
 "చాల అందంగ ఉంది. ఇంట్లో పెడదాం."

"ఇంట్లోనా, ఎలా వుంటుంది?"
 "వంజరంలో పెడదాం."

"వంజరంలోనా?" — దాని స్వేచ్ఛకున్న రెక్కలు విరవాలా అనుకుంది కమల.

"వంజరంలో పెట్టొచ్చు. కాని, న్యూనెస్సుగ అరుస్తుంది. గింజలు, నీళ్లు ఇస్తుండాలి. అజాగ్రత్తగ వుంటే ఎగిరి పోవచ్చు."

కమల మాట్లాడలేదు.

"బడియా - రాజారావని నా ప్రెండ్. మనూరికి ట్రాన్స్ఫర్ అంది. జవాలజీ రెక్కరర్. మంచి టాక్సీ డెర్మిస్ట్రీకూడా"—
 "అంటే—"

"అంటే అదొక కళ. ఇప్పుడీ పిట్ట ఉండనుకో, దాన్ని ముందుచంపాలి, తర్వాత ప్రేగులు లాగెయ్యాలి. రోపల గడ్డి కుక్కాలి. తర్వాత సైన ఏదో క్రెమిక్స్ పూస్తారు. గాజుకళ్ళు పెడతారు. బోర్డమీద మౌంట్ చేస్తారు. చాల అందంగ ఉంటుంది. డ్రాయింగ్ రూమ్ లో పెట్టొచ్చు. చాల జీవం వుట్టివడేలా ఉంటుంది."

భయంతో కమల హృదయం ముడుచుకుపోయింది.

చాల తంటాలుపడిదాన్ని వెళ్ళగొట్టింది. కాని, స్వేచ్ఛగా రెక్కలు విప్పి ఆడే దాని అందమైన హాయిలు కమల మనసులో మరువలేదు.

* * *

"ఏమి చేస్తున్నావ్?"
 "ఎం లేదు డాడీ" గొంతు వణకుతుంది.
 "రాణి వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్తున్నావా?"
 "లేదు."
 "నెన్నుపాతాలు చదివావా?"
 "అవును."

"నేనుచెప్పినవిషయాలు గుర్తున్నాయా? మాట్లాడు, మాట్లాడు. నువ్వేం కావాలనుకుంటున్నావ్?"
 "డాక్టర్" చిన్నగ పలికింది.

వాసంతి కళ్ళల్లో నీటిపొర కమల హృదయాన్ని కదిలిస్తుంది.

"గుడ్! నీ మనసు మరొకవైపు పోకూడదు. పిచ్చి పిచ్చి వేషాలు వెయ్యకు. నాయుకెన్ గో."

"వాసంతి ఏం చేస్తుందో చూశావా?"
 కమల మాట్లాడలేదు.

"నీకేం చెప్పాను. దాన్ని రాణి వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళనివ్వద్దన్నాను గుర్తుందా?"

రాణి నాట్యం నేర్చుకుంటుంది. వాసంతికి కూడా నేర్చుకోవాలని అభిలాష. తల్లి దండ్రులు ఎంత వద్దన్నా రాణి దగ్గరకు వెళ్ళి కూర్చుంటుంది.

కమల పుస్తకం చదువుకుంటున్నది.

డ్రెస్సింగ్ టేబిల్ ముందు నిలబడ్డ వాసంతి చేతులు త్రిప్పుతుంది. ముద్రలు వదులుతుంది. ముద్దు ముఖంతో అభినయిస్తుంది. పుస్తకం క్రిందపెట్టి వాసంతి ముద్దు ముఖం చూస్తూ కూర్చుంది కమల.

హఠాత్తుగ వాసంతి ముఖంలో రంగు వెలిసిపోయింది. చిన్నారి చేతులు స్తంభించి పోయాయి.

కాళ్ళల్లో చిన్నగ వణకు కళ్ళల్లో భయం.

కమల వెనుదిరిగి చూసింది.

అప్పుడేవచ్చిన కృష్ణమూర్తి ముఖంలో క్రోధం.

ఒక ధ్యేయం పిల్లల్లో ఏర్పరచి, క్రమ శిక్షణతో పెంచాలని కృష్ణమూర్తి అభిప్రాయం.

వాసు ఇంజనీర్ కావాలి, వాసంతి డాక్టర్ కావాలి.

హల్లో డాక్టర్, హల్లో ఇంజనీర్ అని వాళ్ళను వలుకరిస్తాడు.

వాసు రెక్కల్లో మొద్దు. కృష్ణమూర్తి దగ్గర కూర్చుని సాధిస్తాడు. ప్రతిరోజు దెబ్బలు.

క్రమంగ వాడికి పుస్తకాలంటేనే భయం పుట్టే స్థితి వచ్చింది.

ఆ రోజు రెక్కలు చేయిస్తున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

ఇంతలో యెవరో పిలిస్తే బైటకు వెళ్ళాడు.

వాసు గాలి పీల్చుకున్నాడు హాయిగ.

"రెక్కలుచేయి, లేకపోతే దెబ్బలు తగులుతాయి" హెచ్చరించింది కమల.

తలవంచుకుని వాసు వ్రాస్తున్నాడు.

"ఏమిటిది?"

గర్జించాడు కృష్ణమూర్తి. అప్పుడేవచ్చి పుస్తకం చూసి. వాసు చక్కగ బొమ్మ వేస్తున్నాడు- రథం బొమ్మ, పెద్ద పెద్ద చక్రాలు, చాల అంతస్తులు, గోపురాలు, పొడుగటి త్రాడు లాగడానికి.

"నిన్ను చెయ్యమన్న వనేమిటి- నువ్వు చేసేదేమిటి- యూ స్కాండల్" పుస్తకం తునకలై పోయింది.

కృష్ణమూర్తి బెల్ తీసుకున్నాడు. వాసు వీపు బద్దలైంది. బనాపైకి పెద్దగ ఏడ్వ కూడదు.

"కూర్చో. వాటిక్ యువర్ ఎయిమ్ ఏమిటి? ఏం కాదల్చుకున్నావ్ నువ్వు?"

పోస్టల్ కోచింగ్ ద్వారా పాస్ కండి

1979 లో 8 వ క్లాసు పాస్ అయినవారు 1981 లో ఇంటరుకు అర్హులు. 1978 లో ఎస్ ఎస్. సి. లేక 1977 లో ఇంటర్ పాస్ అయినవారు బి. ఏ; బి. కాం (ఫైనల్) కు, నవంబరు 1980 బి. ఏ; బి. కాం. వారు ఎం. ఏ; యం. కాం. (ఫైనల్) కు అర్హులు, ప్రాప్యేక్షనుకు రూ. 5/- లు చెల్లించండి

USHA EVENING COLLEGE (Regd)
 1-7-378, Bakaram Road, Musheerabad, Hyderabad-48, H. O.
 T. Nagar, Madras-17

“ఇంజనీర్” వెక్కిళ్ళమధ్య చెప్పాడు వాసు.

“గుడ్. మర్చిపోకూడదు. మార్గం తప్ప కూడదు.”

రాత్రి వాసుకు జ్వరం. వారం రోజుల దాక తగ్గలేదు. దాని తర్వాత బుద్ధి గా లెక్కలు చేస్తున్నాడు.

* * *

కమల పుట్టిన రోజు.

కృష్ణమూర్తి బజారుకు తీసుకెళ్ళాడు. చీర, జాకెట్ కొన్నాడు- గులాబీ రంగు. కమలకు తెల్లచీర యిష్టం. తలనిండా మల్లె పూలు యిష్టం.

నన్ లాగ తెల్లచీరలేం బావుంటాయని కృష్ణమూర్తి అభిప్రాయం.

సాయంత్రం పిల్లల్ని యింటి వద్దే వదిలివేసి కమలను సినిమాకు తీసుకెళ్ళాడు.

పిల్లలతోను, కృష్ణమూర్తితోను గుడికి వెళ్ళి అభిషేకం చేయించాలని కమల వుద్దేశం.

తర్వాత కమలను హోటల్ కు తీసుకెళ్ళి ఎ.సి. రూమ్ లో ఖరీదైన డిన్నర్ ఇచ్చాడు. పయరకాల వంటకాలుచేసి పిల్లలకు, భర్తకు తృప్తిగపెట్టి ఆనందించాలనికమలవేడుక.

గదికి చేరిన వెంటనే కమలను ఆక్రమించాడు.

ఒంటరిగ పడుకుని గతించిన అనుభవాలను తర్కించుకుంటు, రాబోయే దినాలకై కలలు కనాలని కమల ఊహ.

అలసటతో దేహం మూల్గుతున్నా కృష్ణమూర్తికి చోటిచ్చింది.

తనకు నిరసంగా వున్నా తను వద్దన కూడదు. కృష్ణమూర్తికి కోపం వస్తుంది. ఆ కొద్ది ఊణాలు వళ్ళు బిగబట్టి కళ్ళు మూసుకోవడం అలవాటైంది. పెన ఫ్యాన్ తిరుగుతూంది. కిటికీ రెక్కలు వేసి వున్నాయి. వెచ్చగా వుంది గదిలో. ప్రక్కనే కృష్ణమూర్తి గురక పెట్టున్నాడు కమలకు నిద్ర రావడంలేదు. తీగలు తెగిన వీణ. వాసు చిరిగిన పుస్తకం.

స్తంభించిన వాసంతి చిన్నారి చేతులు - పదే పదే జ్ఞాపకం వస్తున్నాయి. “ముందు చంపాలి- గాయం లేకుండ. తర్వాత పేగులుతోడాలి, గడ్డి కూరాలి, కెమికల్స్ పూయాలి, గాజుకళ్ళు పెట్టాలి, ఎంత జీవవంతంగ వుంటుంది!”

ఔను - ఏమంటారతన్ని?

గుర్తు రావడంలేదు.

కారు - కాదు-టాక్సీ.

ఔను అదే టాక్సీ.... టాక్సీ డెరిక్టై!

ఎందుకో ఆ సదం పదేపదే కమల మనసులో మెదులుతూంది. *

ఆకర్షణీయమైన డిజైన్లు, అందమైన చాయలు నిత్య నూతనమైన సరికొత్త ఉత్పత్తులు. బోంబే డెయింగ్ వారి సుల్ జోన్ టూ-వే టెక్స్టైల్స్ X టెక్స్టైల్స్ సూటింగ్స్, షర్టింగ్స్, శార్టీస్, డ్రెస్ మెటీరియల్స్ సరికొత్త స్టాకు వచ్చినది, దయచేయండి.

బోంబే డెయింగ్ షోరూం

శ్రీ లక్ష్మి, కొత్తగూడెం.

ఋణం

వ్యాపారాభివృద్ధి కోసం ఆకర్షణీయమైన షరతులమీద భవనం, వ్యాపారం, షాపులు, భూములు, ధియేటర్లు, లిమిటెడ్ కంపెనీలు, సరికొత్త వగైరాలపై రు. 20,000 లేక అపైన ఋణం లభించును.

వ్రాయండి లేదా సంప్రదించండి.

ఫోన్ : 395124

SUPREME CORPORATION (BANKERS)

F-15 'EVEREST' 7th Floor, Near Famous cine laboratory, Tardeo Road, BOMBAY-400 034.

ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు ఇంగ్లీషులో

శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యస్వామి కృప పొందిన
“యోగి యాదవ్”

ఆర్యా :

మీ నిత్య జీవితంలో తీరని సమస్యలను తమయొక్క యోగశక్తితో జయింపచేసి మిమ్ములను ఆశ్చర్యచకితులనుగా చేస్తారు.

అనేక ఉన్నత అధికారులు, అభిమానులు “యోగి యాదవ్” విశేష యోగ కృపచే కష్టములనుండి విముక్తులయినారు.

మీ మనస్సును క్షేత్రవరచు సమస్యలలో ఒక్క ప్రశ్నను వివరంగా వ్రాసి ‘మీ’ యింటి విలాసము 90 పైసల తపాలా బిళ్ళలతో ఈ క్రింది విలాసమునకు పంపిన యెడల మీ సమస్యలు తీరు విధమును “యోగి యాదవ్” వివరముగా తెలియజేస్తారు. “యోగి యాదవ్” గారికి పెద్ద పెద్ద అధికారులు పంపిన ‘సర్టిఫికేట్లు’ (Certificates) యొక్క కాఫీ మీకు పంపబడును.

విలాసము : **“యోగి యాదవ్”**

57, పశనియప్ప నగర్, మద్రాసు-600 087.

N.B. : మీ ప్రశ్నను ఆంగ్లములో మాత్రమే వివరంగా వ్రాసి పంపవలయును.